

РЕШЕНИЕ

№ 4066

гр. София, 08.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 11.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5168** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 11, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ). Образувано е по жалба на И. Б. М. от гр. С., подадена чрез пълномощника и А. К., срещу Заповед № РД-64-065/12.11.2009 г., с която К. на район "К." на Столична община е одобрил на основание чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ решението по преписка № 9401-376/09.10.2008 г. и Протокол № 1 от 20.03.2009 г., статия 7 на комисията на район К. във връзка с чл. 13а, ал. 4,5 и 6 от ППЗСПЗЗ за ПИ 225 от Помощния кадастрален план на с. Горни Богоров, м. „Циганска могила”, К. 6.

Процесуалния представител на жалбоподателя навежда доводи за незаконосъобразност на атакувания акт, тъй като е издаден в нарушение на чл. 11, ал.4 и 5 от ППЗСПЗЗ, като не са спазени изискванията на Наредба № 7/2003 г. за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Моли да му бъдат присъдени направените разноски по делото.

Ответникът - К. на район "К.", Столична община, редовно призован, не взема становище по жалбата.

След преценка поотделно и в съвкупност на събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

С решение № 153/07.03.1999 г. на ПК К. е признато правото на собственост на наследниците на Б М С върху следния имот: нива от 4,800 дка, находящ се в

строителните граници на с. Горни Богоров, м. Циганска могила. Видно от удостоверение за наследници № 137/08.10.2009 г., жалбоподателката е наследник по закон на Б М С. Със заявление вх. № 9401-376/09.10.2008 г. жалбоподателката е поискала издаването на удостоверение по чл. 13а, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ за имот пл. № 225, м. Хан Богров (Циганска могила). С Решение по протокол № 1/20.03.2009 г., Статия № 7, комисията, назначена със Заповед № РД-64-011/05.03.2009 г. на К. на район „К.“, СО е решила да се изиска от СО да се определи застроената част съгласно чл. 11, ал.3,4 от ППЗСПЗЗ. В този смисъл е изпратено писмо до главния архитект на гр. С. рег. № 6602-30/19.03.2009 г. По делото (стр. 24) е представено Становище на главния архитект на район „К.“, според което ПИ № 225, К. 6 по плана на с. Горни Богоров, м. „Циганска могила” е в регулация от 1948 г., в строителните граници на урбанизираната територия на район „К.“, УПИ I – за стопански двор на ДЗС Павлово, клон Горни Богоров. По графични данни имота е с площ от 5507 К.м. В парцели с №№ 518, 540 и 539, К. 6 попадат 2849 К.м. След изключване на застроената част от имота на място могат да се възстановят 2658 К.м.

Решението на комисията е одобрено с оспорената пред съда Заповед № РД-64-065/12.11.2009 г., на К. на район "К.", Столична община. Към заповедта е приложена и скица и удостоверение, в които е отразено, че бившият имот № 225 попада в границите на урбанизирана територия, определена със ЗРП на м. „Горни Богоров – разширение”, одобрен със заповед № 5178 и № 5179/01.09.1948 г., изменен със Заповед № РД-09-50-522/16.07.2004 г., като площта на имота по графични данни е 5507 К.м. След изключване на застроената част от имота, която не се възстановява на собственика, от бившият имот могат да се възстановят 2658 К.м. показани на скицата. Оспорваната заповед е получена на 11.05.2010 г., видно от отбелязването върху същата. Със заповед № РД-09-3439/18.06.2008 г. Кметът на Столична община на основание § 11 ал. 1 от ДРЗИДЗСПЗЗ (обн. ДВ, бр. 88/31.07.1998 год.) е възложил на кметовете на райони да одобряват със заповед решенията на съответните районни технически служби за определяне на застроената част от имотите в границите на урбанизираните територии, която не се възстановява на собствениците на имоти, съгласно чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ.

При така установените факти, Административен съд С. - град, II-ро отделение, 36-ти състав, обосновава следните правни изводи:

Жалбата, с която е сезиран съдът, е процесуално допустима: на първо място, тя е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и по реда на чл. 152, ал. 1 от АПК, срещу акт, подлежащ на съдебно оспорване. От друга страна, жалбоподателя е легитимиран да оспори атакуваната заповед в качеството си на наследник на Б М С, бивш собственик на процесния имот.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146, а съгласно ал. 2, съдът обявява нищожността на акта, дори и да липсва искане за това.

Процесната заповед е издадена с правно основание чл. 11, ал.4 във връзка с чл. 13, ал.4 и чл. 13а от ППЗСПЗЗ. Към нея са приложени скица, издадена на основание чл. 13, ал.6 от ППЗСПЗЗ и удостоверение по чл. 13, ал.4 и 5 от ППЗСПЗЗ.

Производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ започва по искане на собствениците,

чието право на собственост се възстановява по реда на чл. 11 или по служебно искане на ОСЗ-чл. 13, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. С приложеното по делото искане № 9401-376/09.10.2008 г., обсъждано от комисията, чийто протокол е одобрен с оспорваната заповед, е поискано да бъде издадено от административния орган удостоверение по чл. 13а, ал.4 и ал.5 от ППЗСПЗЗ. При сравнително тълкуване на разпоредбите на чл. 13, ал. 5 и ал. 6 и чл. 13а, ал. 1 от ППЗСПЗЗ се налага извод, че чл. 13 се прилага в случаите, в които претендираният имот е нанесен в одобрения кадастрален план и може да бъде успешно идентифициран от техническите органи с всички данни, подлежащи на отразяване в удостоверението и скицата. Когато той не е нанесен в одобрения кадастрален план и съществуват затруднения при идентифицирането му следва да се изпълни процедурата по чл. 13а, ал. 1, като се изработи помощен план. В него се отбелязват границите и номерата на бившите имоти наред с границите и номерата на съществуващите имоти и застрояването в тях от одобрения кадастрален план.

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, застроената част на имота се определя служебно от техническата служба на общината при спазване на Наредба № 7/2003 г. и това решение на техническата служба на общината се одобрява със заповед на К. на общината.

Видно от съдържанието на обжалваната заповед, с нея не се одобрява решение на техническата служба на общината относно застроената част от имота, а се одобрява решение на комисията, назначена да изработи помощния план и се разпорежда от бившия имот с площ от 5507 К.м. да се възстановят на място 2658 К.м. и да не се възстановяват останалите 2849 К.м., попадащи в парцели с №№ 518, 540 и 539, като за тях следват компенсации.

В производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ се определя само размера на застроената, респективно-свободната част от имота, а въпросът дали следва да се възстанови реално (изцяло или частично) собствеността върху имота и дали същият подлежи на обезщетяване, е въпрос от компетентността на съответната Общинска служба по земеделие, а не на К. на общината, респективно района.

Протокол № 1/20.03.2009 г. на комисията, назначена със заповед № РД-64-011/05.03.2009 г. на К. на район К., въз основа на който е издадена оспорваната заповед, не е протокол на техническата служба на общината за определяне на застроената част на имота. С този протокол комисията по чл. 13а, ал.5 от ППЗСПЗЗ е взела решение, с което е поискала от СО да се определи застроената част, съгласно чл. 11, ал.3 и 4 от ППЗСПЗЗ за процесния имот. За това решение жалбоподателката е уведомена с писмо на главния архитект на район „К.” № 9400-372(1)/ 30.03.2009 г., като в същото изрично е записано, че „за продължаване на процедурата по възстановяване на имоти, съгласно ППЗСПЗЗ следва да бъде изготвен план, определящ застроената част, като в момента няма такъв план”. Решенията на комисията по чл. 13, ал.5 от ППЗСПЗЗ във връзка с приемане на помощния план не се одобряват от К. на общината, а и те не могат да бъдат основание за издаване на заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ.

При тези данни и съобразно разпоредбите на цитираните нормативни актове, обжалваната заповед на К. на общината се явява нищожна, като издадена при липса на компетентност, в недопустимо производство и при липса на решение на техническата служба на общината за определяне на застроената част на имота.

При повторното разглеждане на заявлението, в производство по чл. 11, ал. 4 от

ППЗСПЗЗ, административния орган следва да одобри решение на техническата служба на общината, с което се определя застроената и свободната от застрояване част от процесния имот, като ако от заявлението на жалбоподателката не става ясно какво удостоверение иска, по чл. 13а, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ или удостоверени и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ, административния орган следва на основание чл. 30, ал.2 от АПК да даде указания в тази насока на заявителя.

С оглед изхода на спора и направеното от пълномощника на жалбоподателката искане за присъждане на разноските по делото, на основание чл. 143, ал.1 от АПК, Столична община, район К. ще следва да заплати на И. Б. М. сторените разноски по делото в размер на 300 лева адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение първо от АПК и чл. 143, ал.1 от АПК, Административен съд С. - град, II-ро отделение, 36-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожна Заповед № РД-64-065/12.11.2009 г. на К. на район "К.", Столична община.

ОСЪЖДА Столична община - район К., гр. С., К. Б., да заплати на И. Б. М., ЕГН: * от гр. С., ж.к. „Хаджи Д“, бл. 148, вх. А, ап. 48 направените по делото разноски в размер на 300 (триста) лева.

ВРЪЩА преписката на административния орган за постановяване на административен акт, в съответствие с указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република Б, с касационна жалба, подадена чрез Административен съд С. - град, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

